

Hvad særlig *Eksekutionerne* angaar, finder man ikke, at Udvidelsen vil kunne medføre Fordele hverken for Rekvirenten eller Debitor. Da Fritagelsen for Mødepligten kun gælder for Beløb, der ikke overstiger 100 Kr., jfr. Retsplejelovens § 517, maa Rekvirenten give Møde under Forretningen, hvilket atter vil nødvendiggøre, at han efter at have modtaget Anmodningen tilbage fra Fogeden og videresendt den til Sognefogeden maa have Meddelelse fra denne om Tiden, til hvilken Forretningen er berammet. Medens Forretningen, naar den foretages af Fogeden, kan paabegyndes og som Regel sluttet paa Fogedkontoret, maa Rekvirenten møde paa Debtors Bopæl, hvorved der paaføres denne Udgifter til Befordring af Rekvirenten, eventuelt ogsaa af Sognefogeden. Hertil kommer, at Sognefogederne mangler den juridiske Indsigt og Autoritet overfor de mange tvivlsomme Spørgsmaal, der kan rejse sig under Forretningen, hvilket atter vil medføre, at de vil være tilbøjelige til, naar Rekvirenten møder ved Sagfører, at følge dennes Anvisninger, hvorved den Beskyttelse, som Lovgivningen yder Debitor, let bliver illusorisk.

Den Omstændighed, at Benyttelse af Sognefogederne er fakultativ, findes ikke at kunne tillægges nogen afgørende Vægt, da der for at spare Arbejde paa Dommerkantorerne let vil kunne være en Tendens til at overlade Forretningen til Sognefogeden. Parterne har i saa Henseende ingen Bestemmelsesret, og for dem vil de paapegede Ulemper saaledes for saa vidt vedblivende være til Stede.

P. B. V.

Chr. Hattensen.

Til Justitsministeriet.
